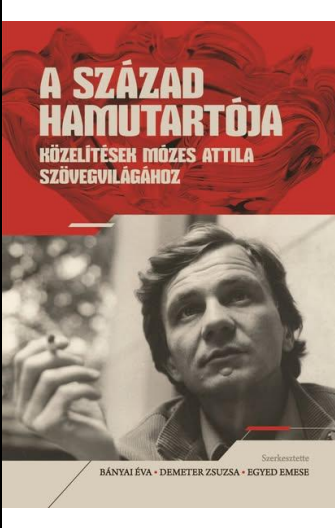

Az Erdélyi Múzeum-Egyesület kiadójának legfrissebb kötetei

	Cím: Erdélyi Múzeum 2025/2 87 Alcím: Az Erdélyi Múzeum-Egyesület bölcsészettudományi és társadalomtudományi folyóirata Szerkesztő(k): Varga P. Ildikó (felelős szerkesztő), Tanczos Vilmos (a lapszám szerkesztője) Műfaj: néprajz Ismertető: Tartalomjegyzék Content Cuprins Abstracts and keywords Abstracte și cuvinte cheie Szerzők / Autori / Authors https://doi.org/10.36373/em-2025-1
	Cím: A század hamutartója Alcím: Közéltések Mózes Attila szövegvilágához Szerző(k): Bányai Éva, Demeter Zsuzsa, Egyed Emese (szerk.) Műfaj: irodalomtudomány Ismertető: Mózes Attila (1952. április 8. – 2017. január 31.) erős belső koherenciájú, sajátos hangulatú, hosszabb-rövidebb prózai írásai nemcsak az 1960–80-as évek Romániájának „condition humaine”-jére mutatnak rá, hanem a tapasztaltat és a megsejtettet, a tényirodalmat és a fikciót is eredeti összefüggésbe hozzák. Írói, főleg a kolozsvári Utunk, majd a Helikon folyóiratnál végzett szerkesztői, kritikai, esszéírói munkásságát tanulmányok értelmezik; könyvhagyatékának dedikált darabjai révén ráláthatunk kora íróival való kapcsolati hálójára, személyiségjegyeinek, írói megoldásainak feltárása emlékezésekben, kerekasztal-beszélgetésekben és friss irodalmi művekben is követhető e kötetben. Tartalom
	Cím: Történeti játéktípus és gyakorlat Alcím: Prielle Kornélia pályafutásának színházművészeti és társadalmi dimenziói Szerző(k): Bartha Katalin Ágnes Műfaj: színháztörténet Ismertető: „A kötet egy 19. századi színművész pályájához kapcsoltn vizsgálja a korabeli, változó színpadi játékmódot. (...) A jelenkori magyar színháztörténetek, lexikonszócikkek alapján Prielle Kornélia (1826–1906) a francia társalgási színművek kitűnő szalonszínésznőjeként, illetve a budapesti Nemzeti Színház első örökös tagjaként kanonizálódott. Az adatsorok és szerepköri beskatulyázás egyszerűsítő eljárásai helyett a hat és fél évtizedes aktív színészi pálya mikrodimenzióinak vizsgálata a korabeli színházművészet és színészeti professzió lényegi összetevőinek és társadalmi szerepének, ezen belül is Prielle színpadi és színpadon kívüli alakjának, színpadi játéknyelvének megvilágításával kecsegtet. Vidéki vándortársulatoknál töltött primadonna korszakát (1841-től) követően 1859-ben, majd 1861-ben lett végleg a pesti Nemzeti Színház tagja. Itt igen széles szerepskálát felsorakoztatva közel háromszáz szerepben, majd háromezer estén játszott a Nemzetiben, amelyhez nagyszámú vidéki fellépés is járult. Karrierje során együtt játszhatott az úttörő színészek nagyjával (Déryné, Udvarhelyi Miklós, Jancsó Pál, De Caux Mimi), pályája csúcsán, a Paulay-korszakban többek közt Jászai Mari, Szigeti József, Nagy Imre, Márkus Emília partnere volt; a századelőn az élő legendát még számtalan ifjú színészjelölt vagy épp már kezdő színész láthatta.” Tartalom